96ste JAARGANG No. 8375 WOENSDAG 6 FEBRUARI 1952 VIER PAGINA'S



AMIGOE DI CURAÇAO



DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Koning George van Engeland vannacht zacht en kalm overleden

Prinses Elizabeth vanmiddag tot Souverein uitgeroepen

Keert heden naar Engeland terug



LONDEN. — OFFICIEEL IS MEEGEDEELD, DAT KONING GEORGE VI HEDENMORGEN VROEG IN ZIJN SLAAP KALM IS OVERLEDEN.

TOEN HIJ ZICH GISTERAVOND TE BED BEGAF, SCHEEN HIJ NORMAAL EN GEZOND.

PRINSES ELISABETH EN DE HERTOG VAN EDINBURGH BEVINDEN ZICH THANS IN KENYA.

Zijn levensloop

Albert, Frederik, Arthur, George, Koning van Engeland en van de Britse overzeese gebiedsdelen, die vannacht is overleden, zag het levenslicht in het kasteel York Cottage in Sandringham op 14 December 1895. Hij was de tweede zoon van Koning George V, die in 1936 overleed, en van Koningin Mary.

Zoals in het Engelse Koningshuis gewoonte is, nam hij evenals zijn oudere broer Edward, de latere Prins van Wales, reeds op jeugdige leeftijd dienst bij de Koninklijke Engelse Marine na de marineschool te Darmouth te hebben bezocht. Hij was toen 14 jaar oud en reeds spoedig verwierf hij de rang van adelborst der eerste klasse. Tijdens de eerste wereldoorlog, in 1916 bevond hij zich aan boord van de „Collingwood", welk schip deelnam aan de slag bij Jutland. Zijn gezondheidstoestand liet evenwel niet toe, dat hij in actieve zeedienst bleef en hij werd toen verbonden aan de marinestaf te Portsmouth, waarna hij bij het vliegkamp te Granndell geplaatst werd. Hier volgde reeds spoedig zijn bevordering tot kapitein bij de luchtstrijdkrachten in Frankrijk.

Na de eerste wereldoorlog in 1918 kwam de jonge prins bij het ministerie van luchtvaart. Reeds voordat hij zijn studiën aan de universiteit van Cambridge aanving, behaalde hij het vliegerbrevet. Intussen had hij bij geleidelijke bevorderingen de rang van luitenant-kolonel verkregen. In 1920, toen Prins Albert de 25-jarige leeftijd bereikt had, werd hij tot Hertog van York verheven, bij welke gelegenheid hem ook de titel van Baron Killarney en die van Graaf van Iverness werden verleend.

Met grote vreugde vernam de Engelse bevolking het bericht van de verloving van Prins Albert met Lady Elisabeth Bowes-Lyon. Met het bij het Engelse koningshuis gebruikelijke grootceremonieel werd het huwelijk op 26 April 1923 door de aartsbisschop van Canterbury in de Westminster Abbey ingezegend.

Elisabeth was de 22-jarige dochter van de Graaf van Strathmore en Kinghorne, een zeer aanzienlijk edelman. Uit dit huwelijk werd op 21 April 1926 een prinses geboren, Elisabeth Alexandra Mary, de tegenwoordige kroonprinses en Hertogin van Edinburgh. Op 21 Augustus 1930 werd het prinselijk gezin verblijd met de geboorte van prinses Margaret Rose.

Koning Edward VIII, die zijn vader George V was opgevolgd, deed op 10 December 1936 afstand. Twee dagen later, op 12 December 1936, werd prins Albert in het St James Palace tot koning geproclameerd. Hij aanvaardde toen de regering onder de naam van George VI. De nieuwe vorst hield daarbij een toespraak, waarin hij o.m. zeide, zich bewust te zijn van de plichten, die zijn nieuw taak meebracht, waarbij hij beloofde zich strikt aan de principes van een constitutionele regering te zullen houden. Zijn eerste regeringsdaad was het verlenen van de hertogstitel van Windsor aan de afgetreden koning. Vijf maanden verliepen eer de plechtige kroning van de nieuwe souverein plaats had. Deze geschiedde op 12 Mei 1937 onder de belangstelling en het gejuich van millioenen. Onder de vorstelijke personen, die de kroningsplechtigheid in de Westminster Abbey bijwoonden, bevonden zich ook prinses Juliana en prins Bernhard. De kroning en zalving geschiedden door de aartsbisschop van Canterbury. Diezelfde avond richtte de nieuwe vorst zich met een radiotoespraak tot alle onderdanen van het Britse rijk.

In Mei 1939 maakte Koning George VI een reis door Canada en de Verenigde Staten, waarbij hij wijlen president Roosevelt ontmoette.

Op 3 September 1939 klonken de eerste schoten, die de wereldoorlog, welke vijf jaren zou duren, inluidden. Slechts drie jaren had George VI in vrede mogen regeren. De Engelse troepen landden spoedig in Frankrijk, waar Koning George zijn leger in December van dat jaar bezocht. In deze tragische jaren hield de koning nauw contact met zijn raadgevers, de legerleiding en zijn volk, waartoe hij verscheidene malen een boodschap richtte. Op 6 Juni 1944 drongen de geallieerde troepen opnieuw na hevige strijd aan de Franse kust het vasteland van Europa binnen, waar zij een zeer belangrijk aandeel hadden in de bevrijding van Europa aan het Hitler regiem. Op 17 Juni bracht de koning een bezoek aan zijn strijdende troepen.

Toen de wapenstilstand in Mei een feit was geworden, stroomde een enorme menigte naar het Buckingham Palace om de koning en de koningin op ondubbelzinnige wijze haar vreugde daarover kenbaar te maken en dit werd wel een van de grootste manifestaties van de aanhankelijkheid van het Engelse volk aan zijn koningshuis.

Koningin Wilhelmina bracht in Juli 1946 een bezoek aan het land, dat haar gedurende de oorlog gastvrijheid had verleend. Bij die gelegenheid overhandigde de koningin aan koning George de versierselen van het Grootkruis der Militaire Willemsorde, als hoogste der Nederlandse orden. Van 1 Februari tot 11 Mei 1947 maakte de Engelse koninklijke familie een reis naar Zuid-Afrika, welke gepaard ging met tal van plechtigheden in dit deel van het Britse rijk.

Groot was ook de deelneming in de vreugde van het koningshuis, toen kroonprinses Elisabeth op 20 November met de Hertog van Edinburgh in het huwelijk trad. Van Nederlandse zijde waren het weder Prinses Juliana en Prins Bernhard, die ons volk bij deze plechtigheid vertegenwoordigden. Het Engelse koningspaar heeft in April 1948 op luisterrijke wijze zijn zilveren huwelijks feest mogen vieren.

Laatste dagen van overleden vorst

Londden — De laatste tijd had Koning George VI zich na zijn operatie voldoende hersteld gevoeld om weer enigszins aan het sociale leven deel te nemen. Zijn eerste bezoek aan een theater sinds de operatie bracht de koning Woensdag jl. ter gelegenheid van een afscheidsparty voor het vertrek van Prinses Elizabeth naar Keny.

De koning is in zijn slaapkamer in Sandringham overleden, vanwaar hij binnen 14 dagen naar Londen zou terugkeren. Zijn stoffelijk overschot zal waarschijnlijk naar Londen gebracht worden en vervolgens naar Windsor, het koninklijke kasteel 25 mijl van Londen, voordat de begrafenis zal plaats hebben. Maar alle regelingen moeten wachten op de beslissing van de nieuwe koningin.

„Vive le Roi"!

Londen — Van officiële zijde wordt vernomen, dat in een bijeenkomst van de Privy Council, die voor vanmiddag is belegd, een nieuwe souverein zal worden uitgeroepen.

Koningin Elizabeth.

Londen — Prinses Elizabeth, de oudste dochter van wijlen Koning George VI, zal de troon bestijgen bij afwezigheid van een mannelijke troonopvolger.

Zij is de eerste vrouwelijke regeerder van Engeland sinds Koningin Victoria in 1901 overleed, en de vijfde in de Engelse geschiedenis sinds Mary in 1553. Haar vader overleed, terwijl de prinses zich in Kenya bevond op weg naar Australië en Nieuw-Zeeland, voor een koninklijk bezoek met haar echtgenoot. Dit bezoek werd afgelegd in naam van haar vader, wiens ziekte reeds eerder tot uitstel van het bezoek had geleid.

Een vraag, die nog moet worden opgelost is de titel, die aan de echtgenoot van de nieuwe koningin, Prins Philip, Hertog van Edinburgh, die derde in rang wordt, moet worden gegeven. Eerste in rang is de moeder van wijlen Koning George VI, Koningin Mary, die nu „weduwe-Koningin-Moeder" wordt, en tweede in rang is de weduwe van George VI, Koningin Elizabeth, die nu Koningin-Moeder wordt. De laatste keer, dat Engeland een koningin had (Victoria van 1837 tot 1901), kreeg haar echtgenoot Prins Albert de titel van „Prince Consort".

De nieuwe koningin zal bijna zeker genoemd worden Koningin Elizabeth. De laatste Koningin Elizabeth van Engeland, een dochter van Koning Hendrik VIII en een van zijn zes vrouwen, Anne Boleyn, regeerde van 1558 tot 1603.

Londen — Prinses Elizabeth zal met de eerste gelegenheid naar Engeland terugkeren, zo wordt vandaag alhier vernomen.

Imperiaal unicum.

Londen — Constitutioneel zou het waarschijnlijk mogelijk zijn, dat de koningin, terwijl zij in Nairobi is, de plechtigheid van het aanvaarden van de kroon verricht. Dit is de eerste keer in de geschiedenis van Engeland, dat een nieuwe souverein opvolgt, terwijl hij zich op gebied van het Gemenebest bevindt.

Londen — Prins Charles, de 3 jaar oude zoon van de nieuwe koningin, is de nieuwe troonopvolger, terwijl zijn 18 maanden oude zusje Prinses Anne de tweede is in de lijn van opvolging. Beide kinderen bevinden zich op Sandringham, waarheen zij door de koning en koningin Elizabeth gebracht waren, nadat zij afscheid genomen hadden van hun ouders. Prinses Margaret Rose bevindt zich eveneens op Sandringham.



MOEDER EN DOCHTER VOOR WIE HEDEN HET UUR DER HISTORIE SLOEG.

het nieuws van vandaag

De moeders met hun babies in de armen zaten geduldig te wachten langs de houten wand. Kinderlijke gorgelen hoestgeluiden, waren de enige die de stilte der indrukwekkendheid en der afwachting verbraken. De zusters waren doende aan hun witte en antiseptische apparaten.

Totdat Dr Chr. Engels in witte jas de houten ruimte binnenviel en dat maakte een einde aan de pijnlijke rust. Een naam werd door een zuster afgeroepen en naar voren kwam een moeder met haar baby, die van kleren ontdaan in de schelp van de weegschaal verdween... Daarna kwam het wicht op een kussen voor de dokter te tronen die de geheimen van zijn kleine lichaam beluisterde door de slangen in zijn oor. Het einde van dit alles was dat moeder voorschriften mee kreeg over de voeding van het kind en een grote hoeveelheid goede raad die duur is. Tenslotte werd haar aangezegd over twee weken voor verdere consultatie terug te komen.

De kalender in het houten kamertje wees 14 Februari 1942 en het houten kamertje was een onderdeel van de vroegere houten noodkerk te Groot Kwartier. De moeder en het kind waren de eersten, die profiteerden van het eerste consultatiebureau, dat door het Wit Gele Kruis op Curaçao werd opgericht. Dat is dus volgende week Donderdag 10 jaar geleden.

Ons eiland is rijk aan veel dingen. Daaronder behoort echter helaas niet een rijkdom aan sociale zorg en sociaal verantwoordelijkheidsgevoel. Het schijnt wel dat de atmosfeer hier minder gunstig is voor de groei van deze edele maar tere planten. Op ons welvarend eilandje zijn wij bezorgd over vele dingen, inderdaad. Maar ze zijn al te zeer van materiele, van egocentrische aard: hoe wij zo gauw mogelijk aan zoveel mogelijk geld zullen komen en hoe wij dat zullen besteden tot verhoging van onze uitwendige glorie en tot vergroting van ons plezier.

Maar iets wat zoveel meer verdient een voorwerp van onze zorg te zijn, de bekommernis die van geestelijke aard is en bedacht op leniging van de noden der gemeenschap: zorgen van deze soort leven er heel wat minder in ons, zodat we, tot over de oren vol van onze eigen besognes, met onze auto van meest recent model over onze verplichtingen t.a.v. onze medemensen heen rijden, zonder dit ook maar te merken.

10 jaar zuigelingenzorg

Daarom geeft het wel pas een ogenblik stil te staan bij de groei van een dezer al te zeldzame planten van sociale arbeid, die thans de leeftijd van 10 jaren gaat bereiken.

Tegelijk met het eerste consultatiebureau waarvan wij de aanvang boven beschreven, werd er een geopend op Santa Rosa. Volgden: Barber op 16 Februari; Montagne op 28 Maart; St Maria op 22 April; Marie Pompoen op 12 September 1949 en in Mei 1951 de laatste op Mundo Nobo. Aan het consult der doktoren sloot het huisbezoek van de verpleegsters aan die de verzorging der babies en de hygiëne in het algemeen controleerden. In 1951 werden 3561 zulke bezoeken afgelegd.

Tot eind 1951 werden door alle bureaux te samen 32.476 consulten verleend. Thans geschiedt dit werk door de doktoren Chr Engels, C. Deutekom, Chocolaad en Mevr Beckman. Uit psychologisch oogpunt, om n.l. de idee dat alles voor niets gebeurt te verhinderen wortel te schieten, laat men voor elk bezoek een kleine vergoeding betalen.

Aanvankelijk werd op de consultatiebureaux voornamelijk gebruik gemaakt van de hulp der Eerw. Zusters van Schijndel. Gaandeweg echter kon dit werk door lekenverpleegsters worden overgenomen, zodat een Zuster van die Congregatie thans nog slechts op St Rosa behulpzaam is.

Een nuttig werk met idealisme verricht bestaat thans 10 jaar. Idealisme is dun genoeg gezaaid op Curaçao, zodat dit een mijlpaal is waarbij we gaarne stil staan om een eresaluut te brengen aan het Wit Gele Kruis dat het initiatief nam en aan Doktoren en Verpleegsters die het werk zo lang en zo trouw vervulden.

Ad multos annos!

Met de Doorman op zee

Karel heeft ogen en oren en .... hersens!

door Wim van Nuland

Deze reus, die Karel Doorman heet, heeft niet slechts een groot en warm hart, hij heeft ook scherpe ogen. Hoog in de stalen torens, die op de brug geplant staan, zijn ze bevestigd, deze ogen, de een nog fantastischer van vorm dan de ander. De een lijkt op een mand, de ander op een machtige schoenendoos, beiden van ijzerdraad gevlochten. En een derde is als een halve damsteen van staal, maar dan een, zo groot, dat slechts een reus als Karel er mee zou kunnen spelen.

En al deze monsterachtige ogen draaien rusteloos in hun kassen in onafgebroken bespieden van verre en nabije dingen.

Dit zijn de antennen van wat gemeenlijk bekend staat onder de naam „Radar", een naam die voor oningewijden al even onbegrijpelijk is als het electrische oog dat er mee benoemd wordt. Dit oog dat zelfs het onzichtbare ziet en het onzichtbare zichtbaar maakt in de geheimzinnigheid van duistere kameren.

In die duisternis gloeien de ogen die alles verklappen: bolle, bruinrode glazen, waarop in het donker matgreen licht verschijnt. Vanuit een lichtend middelpunt cirkelt een smalle groene vinger met talrijke kootjes langs het ronde veld, en waar hij vegende voorbijgaat gebeurt iets ongewoons: hij veegt geen vlakken weg maar maakt ze. Achter blijft n.l. het zwak lichtend evenbeeld van wat de stalen ogen buiten, boven op de brug, aanschouwen.

En die ogen verklappen nog meer, zij vertellen u niet alleen dat er iets is maar ook waar: vóór u of achter u en hoe ver het van u weg is. Wonderlijk is het die klaarlichte, glasharde buitenwereld hier te zien oplichten in het duister van een diepverborgen kamer: spookachtig oplichten in de wazige flauwheid van vlekken, die altijd weer neiging vertonen tot het onzichtbare terug te smelten, maar die door de voorbijgang van de vegende vinger telkens weer opnieuw uit het niet worden opgediept.

En wanneer het oog niet heel de hemel en aarde wil zien, wanneer het bijzondere belangstelling heeft voor een der vlekken die op het netvlies verschijnt, dan is er een wiel dat het rollen stopt van het oog; dat de blik richt op dat ene ding, zodat het nauwkeurig gemeten kan worden in zijn omvang en bewegingen.

Voor deze nimmer knipperende ogen, voor deze zacht gloeiende standvastige blik, zitten duistere gestalten gebogen. Een koptelefoon klemt over hun schedel, en een microfoon sluit aan hun mond. Zij kijken en luisteren en spreken voortdurend, spreken een voor oningewijden een onbegrijpelijke maar daarom juist zo fascinerende taal: „Nul vijf — vijf en veertig. Nul acht — zevenenvijftig". En zo klinkt het in monotone opvolging door het duister als een vreemde litanie van de godsdienst der hogere mechaniek.

Recht tot het hart

Zij die als toeschouwer in de wereld verkeren kennen haar dikwijls beter dan degenen, die er een rol in spelen.

Ook oren....

Maar wat zou Karel, de reus, kunnen doen met ogen alleen? Wat zou hij kunnen doen zelfs met ogen en oren alleen? Met de oren der radio, die andere kamers vult met zijn stalen rechthoekige organen. Wat zou hij kunnen doen zelfs met ogen, oren en een stem, al is die ook zo machtig dat hij tot ver achter de alles versluitende horizon gehoord wordt?

Wat zou Karel, de reus, met al deze organen kunnen doen als hij geen hersens had? Hersens om te weten wat hij ziet; om te begrijpen wat hij hoort en een stem om de conclusies mee te delen, waar toe het geziene en het gehoorde hem voeren.

en hersens!

Zonder hersens zou Karel, de reus, inderdaad een drijvend eiland zijn: ontzaggelijk als een eiland, maar ook log en levenloos als een eiland en kwetsbaar voor de eerste flits van menselijk intellect, dat zich op hem richt. Neen, ondanks het pantserend staal van het nest, ondanks de dodelijke kracht van de roofvogels, die het herbergt, zonder hersens zou Karel de reus, een domme kracht zijn en een weerloze prooi voor een ieder die, zelfs als hij zwakker, wat intelligenter zou zijn dan hij.

Daarom heeft Karel ook hersens: een plaats waar samen komt, wat hij ziet en hoort; waar hij dit alles „begrijpt"; waar hij uit dat begrepene conclussies trekt, beslissingen vormt, en vanwaar uit zijn taal geformuleerd wordt die voor de verste oren verstaanbaar is.

Die hersenkamer van Karel is de boeiendste van heel het schip: tegen zijn wanden gloeien manshoge tabelpanelen als de bladzijden der herinnring en gestalten, die daar voor gehurkt zitten om op te tekenen wat waard te onthouden is. En breed daar voor in het duister der concentratie het tribunaal van het hoogste oordeel, het verstand omgeven door alle bronnen der informatie. Een balie, waarop, geflankeerd door dienende geesten, het begrip zetelt waar alles om draait. Diep beneden hem, gekluisterd aan de grond gloeien de ogen die door gebogen gestalten bespied worden, de electrische stemmen van telefoons en radio spreken onafgebroken. En alles concentreert zich op dit middelpunt: op deze nauwelijks zichtbare mensengestalte, die het hoogste en het meest voortuitgeschoven troont. Dat zijn de hersens die beslissen. En ergens ver weg, op het vliegdek van het schip beginnen de motoren der vliegtuigen te razen tot ze weg schieten de wijde, onbestemde ruimte in.

Maar zelfs de eindeloze wijdheid blijft niet onbestemd voor deze vogels.

De hersens leiden hen en zeker van hun onzichtbare doel wenden zij de neus op de reuk van hun prooi. Zij vliegen en na lange tijd, wanneer hun gebrom al uit de oren gedoofd en hun stip al uit het zicht verdwenen is, dan zijn het nog de hersens van Karel die bij hen zijn, die hen bezielen en in staat stellen hun missie te vervullen: de duistere bedoelingen van de vijand te veranderen in ruïnes van gebroken en verwrongen staal.

Karel, de reus, neemt machtig zijn weg door de ongemeten wateren: hij weet de weg op zee en in de lucht. Want hij heeft ogen en oren en een stem. En hij heeft hersens!

CURACAO

VICE ADMIRAAL ANDREWES ONTVING DE PERS

Aan boord van de H.M. Sheffield hadden wij het genoegen in een persconferentie Vice Admiraal Sir William Andrewes te ontmoeten. In een gezellig onderhoud vertelde ons de Admiraal dat hij op 15 October j.l. benoemd werd tot Chief Commander in de Amerikaanse en West-Indische streken, waar Engelse belangen zijn.

Zo heeft hij verschillende bezoeken gebracht, o.a. aan Canada en de Verenigde Staten van Amerika. Onlangs bezocht hij enkele Caraïbische landen en werden de havens van Trinidad, Barbados, Brits Guyana en Caracas aangedaan, thans is Curaçao aan de beurt, aldus Vice Admiraal Andrewes, die waardering had voor de gastvrije ontvangst hem en de bemanning van het schip in de eerstkomende dagen bereid. De Sheffield zal vijf dagen hier blijven en vervolgens vertrekken om Jamaica, New Orleans, Havana, Belice en de Bahama's aan te doen.

In vlotte verteltrant verhaalde de Admiraal over zijn actie in Korea, over zijn geboorteplaatsje Winchester, waar gedurende de oorlog een bom was neergekomen. Een klein stadje met nauwe straten „but wonderful".... aldus de Admiraal.

De Admiraal vertelde ons hoe hij in Caracas vertoefde en daar hoorde, dat hij benoemd was tot deputy van Admiraal MacCormicks, opperbevelhebber van het Vlootcommando van de Natolanden.

Woorden van waardering had de Admiraal over aan het adres van de loods, die de moeilijke taak had de Sheffield naar binnen te loodsen.

Na een koele dronk namen wij afscheid van Vice-Admiraal Sir William Andrewes, die nog een druk programma heeft af te werken.

IN HOGER BEROEP DOODSTRAF GEVRAAGD

Gisteren kwam in hoger beroep de zaak Grovell voor. Nieuwe gezichtspunten deden zich in deze zaak, die de gehele dag duurde niet voor. Er werden getuigen gehoord en het dramatisch gebeuren van de moord op Rechercheur Camelia werd ragfijn uitgesponnen. Tenslotte concludeerde de procureur-generaal mr J. Ellis dat tegen verdachte Grovell slechts de zwaarste straf kon worden gevraagd en vroeg de doodstraf.

De verdediger mr D. S. Jessurun Cardoze hield een uitvoerig pleidooi, waarin wij de punten terugvonden, welke in zijn eerst gehouden pleidooi toen de zaak in eerste instantie diende, terugvonden. De uitspraak werd bepaald op Dinsdag 19 Februari a.s.

BALANS NA 35 JAAR

Wij publiceren heden de balans van Maduro & Curiel's Bank N.V. per 31 December 1951 op welke datum deze instelling de dag mocht herdenken waarop zij, 35 jaar geleden, werd opgericht.

Bij het bestuderen der cijfers springt dadelijk in het oog in hoe belangrijke mate Maduro & Curiel's Bank N.V. aan de economische ontwikkeling van ons eiland heeft deelgenomen. Nadat ondanks zowel kapitaal als reserve wederom werden vergroot, bedragen deze thans elk Cf 4.000.000.—. Depositos stegen in het afgelopen jaar met circa Cf 5.000.000.—. Cijfers als Cf 8.000.000.— kapitalisatie en ruim Cf 42.000.000.— aan totale activa spreken wel zeer duidelijk van de nauwe banden, waarmede onze oudste bankinstelling niet alleen met handel en industrie, doch ook met de gehele bevolking van ons welvarend Curaçao verbonden is.

Gaarne bieden wij aan de Directie van Maduro & Curiel's Bank N.V., die met rechtmatige voldoening en trots op hare zo succesrijke werkzaamheden kan terugzien, onze gelukwensen aan en wij willen niet nalaten hieraan onze beste wensen toe te voegen voor de constante groei dezer zo energiek geleide onderneming.

NEDERLANDSE ANTILLEN VERKIEZING MISS

Nadat we weken lang in de couranten hebben kunnen lezen van het verkiezen van schoonheidskoninginnen in verschillende clubs kondigt de Curaçaose en Arubaanse toeristencommissie de verkiezing aan van de **Schoonheidskoningin der Nederlandse Antillen.**

Dit zal plaats hebben op een daartoe georganiseerd **Gala Bal** in de Club Chobolobo op Zaterdagavond 9 Februari a.s.

Het belooft een zeer bijzondere avond te worden. In totaal 11 Meisjes, (6 Arubaanse en 5 Curaçaose) zullen aan de verkiezing deelnemen. Deze zal geschieden door een onpartijdige jury, welke naar wij vernemen voor het grootste gedeelte zal bestaan uit toeristen die op die dag een bezoek brengen aan Curaçao.

De volgende meisjes doen aan de verkiezingen mede.

Aruba: Ivonne Kemmink (Palm Beach Club) — Estrella Coronel (Aruba Country Club) — Olivia Peash (Club San Nicolaas) — Petra Winterdaal (Social Club Santa Cruz) — Antonia Werleman (Lago Heights) — en Irene Boom (Club Oranjestad.

Curaçao Solange Rosiers (Club Chobolobo) — Aida Salas (Cur. Toer. Comm.) Irene Booi (P.O.C.) — Lillian Schotborg (Club Van Engelen) — Mary Hellmund (C.S.C.).

Voor de winnares van deze wedstrijd zijn er vele prachtige prijzen. Daar is dan in de eerste plaats de reis vergezeld van een chaperone per K.L.M. D.C. 4 vliegtuig naar het mooie Havana op Cuba, waar zij de gast zal zijn van de Cubaanse Toeristencommissie. Bovendien zijn er vele kostbare geschenken door de Curaçaose Handel beschikbaar gesteld, welke op Zaterdagavond in de Club Chobolobo zullen worden tentoongesteld.

De goede gevers zijn: La Casa Amarilla, De Gouden Beker, Spritzer en Fuhrmann, Penha & Sons, Rubinek, La Modernista, El Globo, Palais Royal, Continental, El Siglo, Estrella, New-York Style, El Louvre, Gosen, Chez Gomez en La Maravilla.

Als extra attractie zal op dit Gala Bal een z.g. floorshow worden opgevoerd met hoogtepunten uit de revue **Bula waya**, de revue waaryan binnenkort een extra voorstelling zal worden gegeven. Al zal op deze avond geen gebruik kunnen worden gemaakt van de aantrekkelijke decors, de dansen (Bula Waya gauracha, tumba, Curaçaose Wals e.d.) zijn zeker het aanzien ten volle waard.

En tenslotte is er dan de muziek van Leonards Band, waarop kan worden gedanst.

Houdt allen Zaterdagavond voor dit Gala Bal vrij! Het is een avond om niet te missen.

En vergeet niet: Uit de opbrengst van deze avond worden de kosten bestreden verbonden aan de uitzending van het gezelschap naar het Caraibisch Festival dat Augustus a.s. in Puerto Rico zal worden gehouden.

MICHELIN MANNETJE.

Tjonge, dachten wij, wat maakt dat kereltje zich toch druk en met deze gedachte in het hoofd zagen wij het Michelin mannetje, die er zo slapjes uitzag dat hem best wat vitamine gegeven kon worden En toen blies dat mannetje zich op en groeide en groeide tot het een lieve lust was. Even op zijn dikste hoogtepunt gekomen schrompelde het mannetje weer in.

Waar wij het over hebben? Wel, over de aardige reclame van de fa Meyboom, de vertegenwoordiger van de bekende autobanden fabriek „Michelin", U kent het mannetje wel van de reclame platen. Een kort dikbufkig heertje met een bril op en helemaal in de „banden" gestoken. Deze dikke reclamebaas is te zien in de etalage van de fa Meyboom (Theaterstraat), waar de heer Michelin zich opblaast en leegblaast, groeit en ineenschrompelt.

Een leuke en suggestieve reclame.

AANKOMST VLIEGTUIG.

Het K.L.M. vliegtuig van Maandagavond landde gisteren 22.02 uur Ned tijd op Schiphol.

PIC-NIC VOOR DE KADO-ERS

Zaterdagochtend a.s. zal er een pic-nic georganiseerd worden voor de opvarenden van de Karel Doorman. Deze pic-nic zal plaats vinden op Newport.

BULA WAYA

De uitvoering van Bula Waya is ook hier een enorm succes geworden en er wordt reikhalzend uitgezien naar een tweede opvoering, die er ook inderdaad komen zal.

Voor de recensie kunnen wij volledigheidshalve verwijzen naar de door ons op Maandag geplaatste recensie van de Bula Waya, waarvan de première ging op Aruba.

BATAAN MAAKTE WAT MEE

Gisteren kwam de Noorse tanker Bataan de haven van Curaçao binnen. Op zijn heenreis naar San Francisco brak ongeveer 500 mijl van San Pedro brand aan boord uit. Deze brand had een dergelijke omvang, dat de kapitein en twee passagiers het leven verloren.

De brug was danig vernield. De „Bataan" zal nu naar Rotterdam gaan om daar te dokken, de werkzaamheden zullen daar ongeveer 2½ maand in beslag nemen.

TWEE JAAR VOOR TSCHUMIE

Hedenmorgen werd de zaak tegen Tschumie voortgezet. De eerste behandeling werd aangehouden omdat tijdens de zitting de rechter mr Immerzeel van verdachte een psychiatrisch rapport wilde uitgebracht zien. Zoals wij reeds melden werd dit rapport Vrijdag j.l. ingediend en daaruit valt af te leiden dat de beklaagde een zwak begaafd persoon is met een zelfoverschatting. Uit verschillende omstandigheden kon de conclusie getrokken worden, dat de beklaagde verminderd toerekenbaar is.

Verdediger practizijn M.C.A. Rojer hield een knap pleidooi, waarin hij uitvoerig inging op de verschillende omstandigheden en toonde daarbij aan, dat bekl. deze gelden niet geheel voor zich zelf aanwendde. Met tal van voorbeelden wist pleiter aan te tonen dat beklaagde diverse geldsbedragen had afgestaan aan derden voor betaling van kosten van dokter enz. Ook wees pl. op het geringe salaris, dat bekl. ontving en voorts op het ontbreken van elke contrôle. De uitspraak werd bepaald op 20 Februari a.s.

De Officier van Justitie mr R. Boom hield een uitvoerig requisitoir, waarin hij hetgeen verdachte ten laste werd gelegd bewezen achtte. Hij vroeg deswege twee jaar met aftrek van de tijd in voorarrest doorgebracht en f 50.— boete wegens het voorhanden hebben van een vuurwapen zonder in het bezit te zijn van een daarvoor noodzakelijke vergunning.

D'R IN EN D'R UIT

Er landden 15 vliegtuigen, er vertrokken er 14. In totaal landden 172 passagiers waarvan 42 in transito, 77 passagiers vertrokken.

In de haven kwamen 5 vrachtschepen, 13 tanker en een zeilboot met 209 passagiers, waarvan 200 in transito, uitgaand scheepvaartverkeer: 5 vrachtschepen, 17 tankers en 9 zeilboten.

HET WEER

Max. temp. 30 C. (86 F), min. temp. 23.4 C. (74:2 F.) en gemiddelde temp. 26 C. (78.8 F.). Vochtigheidsgehalte 73%. Windsnelheid: max. 16, min. 5 en gem. 11 knopen.

Bewolking: Heldere hemel een, licht bewolkt 22 en bewolkt een uur.

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Bolivar naar P. Cabello, **Debrett** van P. Cabello, **Delft** van Christobal, **Willemstad** naar Maracaibo, **Bataan** van Cartagena, **Santa Rosa** van New York naar La Guaira, **Bonite** naar Antwerpen en **Jaime Orlando** naar S. Martha.

BURGERLIJKE STAND.

Geboren: op 3 Jan. een dochter uit H. Vorst—E. Joss, een zoon uit S. Leitoe—T. Casimiri; op 4 Jan. een dochter uit H. Rodrigues—C. Coelho, een dochter uit E. Voctor —P. Senior.

Getrouwd: op 5 Febr. A. N. Hellement—R. Frias.

Overleden: op 3 Febr.: P. Curie (vrouw 20 j.).

EMMASTAD

Telegram Afdeling: 23.00 — 07.30 uur A. R. Th. Henze, tel. 2462.

Personeel Afdeling:

Woensdag 6 Febr. 12.00 tot en met Zater- 9 Febr. 12.00 J. v.d. Oever, tel. 4436. Bij geen gehoor gelieve te informeren, tel. 2400, of bij W. Lambij, tel. 2330.

Materialen Afdeling: M. Segaar, tel. 4327.

C.S.M.

Rederij: D. Geldenblom, tel. 2486.

Scheepsagentschap: 08.00 — 23.00 uur kantoor, tel. 2458—2551; 18.00 — 19.00 uur J. H. Allebe, tel. 2099; 23.00 — 08.00 uur.

Dok Afdeling: A. Voordenhout, tel. 2932.

1085

Tom Poes en de Chinese waaier

Hij begreep wel niet, wat de politiemannen eigenlijk kwamen doen, maar hij zag, dat ze niet veel goeds van plan waren.

— Het is beter, dat ik niet wacht, totdat ze mij ook gevangen nemen!, dacht hij en rende naar de achtersteven, liet zich langs een kabel over boord zakken en sprong in het water. Nu is zwemmen niet de liefste bezigheid van Tom Poes, drommels nee, hij houdt helemaal niet van het water. Maar wat moet, dat moet en hij slaagde er in om een klein zeilschip te bereiken, dat met dadels en sinaasappelen gevuld, naar Dagbad koerste.

— Kan ik meevaren? vroeg Tom Poes. — Ik ben een eindje gaan zwemmen en nu ben ik te ver van de wal geraakt!

Met de "Karel Doorman" op Bonaire

De "Gouden Verrader" terug bij pleegvader Gerharts

Het was een grote dag voor Bonaire toen voor Kralendijk de drie schepen, t.w. de Karel Doorman, Willem van der Zaan en Ceram verschenen.

De „Doorman" stoomde als eerste op en meerde aan de boei, daarna meerde de Willem van der Zaan en vervolgens de Ceram naast elkaar aan de kade. Heel kralendijk was uitgelopen om dit schouwspel te zien. Toen de sloepen eerst met de Marine kapel en vervolgens met de Mariniers van de Doorman aan wal kwamen werden zij door honderden mensen met gejuich begroet.

Aanstonds begon toen de militaire mars door heel Kralendijk heen en de bevolking volgde enthousiast.

Inmiddels waren de Commandanten van de drie schepen aan de wal gekomen waar zij ontvangen werden door de Gezaghebber van Bonaire.

Ongeveer terzelfder tijd was vrijwel onopgemerkt een kleine sloep aan de wal gekomen met enkele officieren en matrozen die met zich mee voerden het skeggebeeld, de „Gouden Verrader." Met enkel woorden was op de achterkant van dit beeld aangegeven dat 't in Feb. 1950 werd ontvoerd naar Nederland door het M.L.D. squadron II en in Februari 1952 naar Bonaire werd teruggebracht door het squadron 860. Deze enkele woorden echter putten de geschiedenis van de „Gouden Verrader" niet uit.

De „diefstal"

Oorspronkelijk bevond zich dit beeld in het bezit van de heer Charles Hellmund, die het op zijn landgoed Jatu Baco bewaarde.

Het stamde van een der oude schepen van zijn familie. Ruim drie jaren geleden bij het bezoek van Piet Bakker en Jo Spier aan Bonaire maakten deze twee journalisten samen met de heer Gerharts een plannetje om het beeld te stelen. Inderdaad lukte dit op een zekere nacht en sindsdien werd het beeld zorgvuldig ongeborgen in „Zeebad" van de heer Gerharts. In Februari 1950 echter bij het bezoek van Z.K.H. Prins Bernhard aan Bonaire maakte de M.L.D. van de gelegenheid, toen de heer Gerharts zich op een receptie bij de Gezaghebber bevond, gebruik om de „Gouden Verrader" uit „Zeebad" weg te halen en aan boord van de „Karel Doorman" te smokkelen.

Kort na afloop van de receptie vernam de heer Gerharts dat zijn beeld weg was; hij mobiliseerde de politie van het eiland maar het mocht niet baten, toen de Doorman vertrok werd het beeld ostentatief aan de vlag gemast gehezen. Thans is het eerlijk teruggebracht.

Dit terugbrengen geschiedde met enige plechtigheid.

Aan het einde van hun mars stelden de Marine kapel en de Mariniers zich voor het huis van de Gezaghebber op. De Luitenant ter Zee Lapré hield een korte toespraak, waarin hij erkende dat het beeld was gestolen maar dat de Marine het goed had verzorgd. De vrouw die het beeld voorstelt, had een Hollands tintje, een nieuwe jurk en nieuwe juwelen gekregen. Dat de Marine het thans in verjongde staat teruggeeft, betekent niet, dat zij de hoop heeft verloren het nog eens ooit terug te krijgen. Zij zal wederom alles in het werk stellen om het opnieuw te stelen. Het beeld moge een vaste verbinding gaan vormen tussen de Marine en Kralendijk, tussen Nederland en Bonaire.

Bij alle mannen thuis

Vervolgens sprak de heer Gerharts die het betreurde dat dit beeld zich zozeer bij alle mannen thuisvoelde.

Bij de Marine blijkbaar in het bijzonder gezien de smachtende blikken die het nog steeds naar de Doorman wierp. Hij aanvaarde het gaarne terug als een symbool der verbinding Nederland—Bonaire.

Daarbij moest hem echter de erkenning van het hart, dat het hem moeilijk zou worden het te behouden aangezien hij naar twee kanten op zijn hoede moest zijn.

De heer Charles Hellmund tenslotte bevestigde dit laatste. De heer Gerharts mocht een voortreffelijk pleegvader zijn, hij liet zijn eigendomsrechten niet los en zou zeer zeker alles in het werk stellen om het beeld weer naar Juta Baco over te brengen.

Na aflooop van deze plectigheid werd het beeld in de auto van de heer Garharts gedeponeerd.

Het gezelschap bleef nog enige tijd ten huize van de Gezaghebber bijeen en tegen zes uur vertrokken de schepen weer om de nachtoefeningen in te gaan.

(MARVO)

Nota op Eindverslag 1952

Van gymnastieklokalen, subsidies en huishuur

De Regering heeft zeker aandacht geschonken aan een desbetreffende brief van de Staten. Het doen bouwen van gymnastieklokalen bij alle scholen, waar deze nog niet zijn, zou, als zoveel mogelijk door verschillende scholen van één zaal gebruik gemaakt zou worden, voor Curaçao en Aruba alleen al een bedrag vergen van ƒ 2.100.000.—, bij schatting van een gymnastiekzaal op ƒ 60.000.—. De Regering is van mening, dat eerst het schoolruimtevraagstuk moet worden opgelost alvorens voorstellen te doen tot bouw van gymnastiekzalen bij alle scholen.

Ter beantwoording van de vraag op welke gronden subsidies worden toegekend, wordt het volgende opgemerkt.

Een subsidie, wordt toegekend aan een instelling of een vereniging, indien deze instelling of vereniging werkzaam is op sociaal of cultureel gebied en geacht kan worden, dat het door haar na te streven bijzondere doel en de wijze waarop zij dit doel tracht te bereiken van belang zijn voor de gemeenschap van de Nederlandse Antillen. Tevens moet blijken dat de subsidie haar wezenskenmerk bezit, m.a.w. dat het particulier initiatief zich eveneens in behoorlijke mate geldelijke opofferingen wil getroosten.

Indien een subsidie wordt toegekend geschiedt dit onder de bepaling dat de administratie van de gesubsidieerde te allen tijden open ligt voor inzage door de Administrateur van Financiën.

In het verleden moest — door gebrek aan voldoende personeel bij de Gouvernements-Accountantsdienst — wel worden afgezien van controle op de wijze waarop de gelden werden besteed, doch alle subsidie-aanvragen welke sinds begin 1950 de Regering bereiken, worden eerst na een boekenonderzoek toegekend.

Voorzover de Regering bevoegd was tot een boekenonderzoek als voormeld kon daarvan wegens eerder aangegeven redenen niet steeds gebruik gemaakt worden.

Waarom had het geen zin?

De controle van de kassen geschiedde in 1951, met uitzondering van die van Bonaire, overeenkomstig de terzake bestaande wettelijke voorschriften en instructies. De opneming van de kas van de Ontvanger van Aruba door de Gezaghebber heeft evenmin plaatsgehad. Sinds jaren is hiervan afgezien aangezien gebleken was dat deze opneming geen zin had.

Bij de in te voeren nieuwe comptabiliteitsvoorschriften zullen doelmatiger voorschriften worden gegeven.

Er wordt huishuur betaald

Voorzover de woningen, welke geacht worden te behoren tot de L.W.V. door ambtenaren worden bewoond, wordt hiervoor huishuur betaald.

Met uitzondering van de huur van een woning bij de distillatie-inrichting op Mundo Nobo, worden deze huishuren maandelijks geïnd en geboekt. Over deze woning wordt in afwachting van een definitieve regeling een voorlopige huur door de Landswatervoorzieningsdienst ingehouden.

In het belang van een goede exploitatie van de dienst werden in de loop der jaren een aantal woningen voor de vakwerklieden gebouwd.

Uit bedrijfs-economische overwegingen werd in 1928 besloten deze vaklieden geen betaling te geven voor buitengewone dienstverlening, thuiswacht, storingsdienst of dergelijke, evenmin voor niet te controleren overuren, doch hun als compensatie hiervoor een vrije bedrijfswoning aan te wijzen.

FILM

VENDETTA

Te beginnen met Donderdag zal in **CINELANDIA** draaien de RKO film „Vendetta", een film, die men na het zien wel weer gauw zal vergeten. De film behandelt een thema, dat wel eens meer als onderwerp heeft gediend van een film, n.l. de bloedwraak, de verdediging van de eer van families ten opzichte van andere families, een verdediging, die niet anders dan met het bloed kan worden uitgewist.

In „Vendetta" wordt dit thema ook aangeroerd, doch hierbij heeft de regie zich meer laten leiden door het goedkope sentiment dan door andere overwegingen, die in een film met een thema als het onderhavige, het juist zo sprekend zouden kunnen doen om deze film tot iets meer te maken dan wat het nu geworden is.

Hoe dan ook, „Vendetta" is synoniem met hartstochten, die ongebreideld oplaaien en worden gevoed door de hoofdpersoon uit dit drama, Colomba, de vrouw, die zich in het hoofd heeft gezet de laffe moord op haar vader te wreken, vooral nu de justitie niet integer is.

Via een rechtzaak en andere spannende momenten komt Colomba's broeder uit het leger terug, acht de onschuld van degenen, die voor de moord van zijn vader aanvankelijk aansprakelijk werden gesteld, voldoende om niet het bedrijf van „bloedwraak" te gaan uitoefenen.

De wijze waarop Colomba met enkele vrienden weet te intrigeren om haar broer de ogen te openen voor de ware toedracht en hem daarna in het hopeloze avontuur betrekt om zijn vader te wreken, is zeker een van de sterkste momenten van deze film, die, toch veel aan de toeschouwers te bieden geeft. Het is niet anders dan een spannende avonturen film geworden,

OPENBARE VERKOPING

In de douaneloods op **Parera,** zal op **Maandag, 11 Februari 1952,** te beginnen om 9 uur v.m., ten verzoeke van de Inspecteur der Belastingen op Curaçao en ten overstaan van de waarnemend-notaris J. Boesveld, in het openbaar worden verkocht:

Diverse onafgehaalde goederen, die geacht worden, overeenkomstig art. 96 van „Algemene Verordening I.U. en D 1908" aan de Administratie der Belastingen te zijn afgestaan.

KIJKDAGEN: 8 en 9 Februari a.s. van 8 — 12 uur en op 8 Februari tevens van 13 — 16 uur.

waarnaar men geïnteresseerd zal gaan kijken.

Een technisch wonder

De fa Spritzer en Fuhrmann mag er zich wellicht op beroemen de enige juwelier te zijn in het gehele Caraïbische gebied die het technisch horloge-wonder van de bekende Patek Philippe Fabrieken (Zwitserland) kan tonen.

Bedoeld horloge is een vol automatisch horloge en bevat in zijn luxe verpakking van 18 karaats goud alle wonderlijke mechanismen, die terecht dit horloge zo'n wonder en unicum doen zijn.

In dit horloge zijn n.l. verwerkt behalve een secondenwijzer en de grote en kleine wijzer, die U straks precies zullen vertellen hoe laat het is, buitendien nog een stopwatch — tot 30 minuten toe — voorts is de maandstand af te lezen en de datum naar dag en maand en de hoeveelste dag van de maand.

Het bijzondere aan dit voortreffelijk horloge is wel, dat — in tegenstelling tot andere automatische horloges — de maand ook automatisch verspringt. Als het dus Donderdag 31 Januari is, doet het mechanisme alles verspringen op Vrijdag 1 Februari. Het technische van het geval is wel, dat straks, op 29 Februari, schrikkeljaardag, het uurwerk automatisch verspringt op Zaterdag 1 Maart, het slaat dus de cijfers 30 en 31 over. Dit komt door een bepaald ingenieus systeem, dat slechts eenmaal in de vier jaar in werking wordt gesteld.

Wat wij slechts behoeven te doen is het horloge op te winden, de rest doet het horloge voor U. En als U het niet geloven wil, op 29 Februari a.s. zal het horloge gewoon op 1 Maart springen, volgend jaar doet-ie dat lekker niet. Dan wordt het 28 Februari en vervolgens 1 Maart. En wij verbazen ons om zo veel technisch vernuft in een klein kastje.

MADURO & CURIEL'S BANK N.V.

BALANS OP 31 December 1951

ACTIEF		PASSIEF		
Kassa en bij de Curaçaosche Bank	ƒ 12.772.728,63	Maatschappelijk kapitaal		ƒ 6.000.000.00
		Volgestort kapitaal		„ 4.000.000.00¹)
Buitenlandse Banken	„ 4.356.692,07	Reserve Fonds		„ 4.000.000.00²)
Aandelen en effecten tegen beursnotering of lager	„ 4.772.429,94	Deposito In rekeningen courant	ƒ 20.200.161,66	
Gedidsconteerde wissels	„ 938.148,10			
Obligatiën op zicht en op termijn en credieten in rekening courant	„ 19.212.865,41	Op termijn, inclusief spaar rekeningen	„ 14.362.614,99	
Grondeigendommen	„ 509.912,50			„ 34.562.776,65
	ƒ 42.562.776,65			ƒ 42.562.776,65

¹) Vermeerderd in 1951 met ƒ 500.000.—
²) Id 500.000.—

J. A. ÇORREA
Directeur Administrateur

Voetbalnieuws uit Holland

Slechts enkele wedstrijden werden gespeeld

Van het korte inhaalprogramma werd nog het grootste gedeelte afgelast, slechts wel geteld gingen zeven wedstrijden door. Van deze zeven wedstrijden werd slechts één gespeeld in afdeling A, in afdeling B werden alle vastgestelde wedstrijden afgelast, terwijl in totaal van de voor de afdelingen C en D één wedstrijd werd uitgesteld. Dit nog steeds vanwege het slechte weer, hopelijk echter, dat Zondag as. het competitie-rad weer op volle toeren zal draaien.

Go-Ahead schijnt wel niets voor de onderste plaats te voelen in **Afdeling A.** Te Deventer werd het pas gepromoveerde Elinkwijk met liefst 7—2 verslagen. Een goede prestatie van de Koekstad-bewoners, daar Elinkwijk zeer zeker tot de sterkere clubs van deze afdeling gerekend moet worden.

Eindhoven boekte te Den Bosch een verdienstelijke 2—1 overwinning op B.V.V. en mede door de 6—2 overwinning van Willem II op Sittardia blijft de stand aan de kop van de ranglijst onveranderd. Ook het Rotterdamse Feijenoord bracht het tot een goede prestatie, te Maastricht werd een 3—2 zege op M.V.V. behaald. De stand aan de kop van de ranglijst is momenteel:

Willem II	18	29
Eindhoven	17	23
Feyenoord	18	23
B.V.V.	18	20
M.V.V.	18	19

Ook Sparta blijft in de running, op Spangen in Rotterdam moest N.O.A.D. met 4—2 de meerderheid van de Rotterdammers erkennen. Dat gaat er somber uitzien voor de beide Tilburgse verenigingen, want ook Longa verloor en nog wel van Chevremont (1—3). De achterstand van Chevremont bedraagt nog slechts drie punten, zodat de Limburgers nog een grote kans hebben de dans te ontspringen, getuige de stand momenteel:

N.E.C.	18	15
H.B.S.	18	14
Longa	18	13
N.O.A.D.	17	12
Chevremont	18	9

In Nijmegen is op 64-jarige leeftijd overleden de heer K. Rengelink, die bijna dertig jaren bestuurslid was van de K.N.V.B.-afdeling Nijmegen. De heer Rengelink was sinds jaren secretaris van de strafcommissie en lid van de scheidsrechter-, keuze- en technische commissies. In vroegere jaren was de heer Rengelink ook scheidsrechter.

Het Arnhemse Vitesse viert dit jaar het zestigjarig bestaan. Dit zal op grootse wijze gevierd worden. De bekende eerste-klasser organiseert een groot juniorentoernooi, terwijl en erewedstrijd gespeeld zal worden tegen een bekende Belgische eerste klasse-vereniging, nl. F.C. Daring uit Brussel. Tevens zal aan de Armen en Ouden van Dagen levensmiddelenpakketten worden uitgereikt.

AGENDA

WEST-END: „The Great Caruso" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Fighting O'Flynn" 19 21 uur.

ROXY: „De Zigeunerbaron" 20.30 uur.

APOTHEKEN: De weekdiensten der Apotheken worden waargenomen door Botica Excelsior, Herenstraat 4, tel. 2004 en Botica Americana, Bredestraat 159 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

BEKENDMAKING.

Aan de personen die toegang hebben tot enig terrein toebehorende aan of in gebruik bij de N.V. Curaçaosche Industrie Maatschappij en gebruik maken van de aldaar bestaande wegen wordt, voor zoveel nodig, bekend gemaakt, dat deze toegang en zodanig gebruik slechts zijn toegestaan onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat alle voor de maatschappijwegen en -terreinen geldende verkeersvoorschriften, alsmede de aanwijzingen van het personeel van de C.P.I.M.-bewakingsdienst te dier zake, stipt worden nageleefd.

Voorts wordt bekend gemaakt, dat bij alle daarvoor in aanmerking komende plaatsen waar maatschappijwegen op openbare wegen uitkomen als **verkeerstekens zijn geplaatst: ronde witte borden met rode rand: in het witte veld staat een rode driehoek, waarin het woord „stop" in zwarte letters voorkomt.** Dit bord **verplicht** iedereen die zich op de maatschappijweg bevindt om te **stoppen,** en aan **al** het verkeer op de openbare weg welke men nadert **voorrang** te verlenen.

Het personeel van de C.P.I.M.-bewakingsdienst heeft opdracht gekregen voortaan scherp toezicht te houden op de juiste naleving van alle C.P.I.M.-verkeersvoorschriften.

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.. Wachtdienst heer Erkelens van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT- GELE KRUIS: De nacht- en Zondagdienst der verpleegsters worden waargenomen door: Zuster Henriquez—Con, Sta. Rosa weg 155, tel. 5006.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade [illegible] van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw) dagelijks dag en nacht.

CUROM

Woensdag: 17.30 Muzikale kinderuitzending; 17.50 Sterrenparade; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt ; 20.30 „The voice of the Windward Islands"; 21.00 La Hora Dominicana; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Woensdag: 19.00 Nieuws; 19.10 Inter... zo; 19.14 Nederlandse Kroniek; 19.30 „... ziek uit Europa"; 19.53 Rondetafelgesp...; 20.13 West-Indische rubriek met o.a. Co... bisch commentaar; 20.43 „In driekw... maat"; 20.55 Avondgebed: Prof. Dr J. Bavinck; 20.58 Sluiting.

AVROS.

Woensdag: 16.00 Reclame-uitzending; 16... Voor de jarigen; 17.00 Omroep-adver... ties; 17.15 Voor Kinderen; 17.25 Curaç... muziek; 17.45 Voor Jarigen; 18.00 Lo... 18.10 Het C.C.S. spreekt; 18.25 „Fun ... Music"; 18.40 Nieuws; 19.00 Adverten... 1910 Klassiek concert; 20.50 Nieuws Sluiting.

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

HOOFDSTUK XXII

DE SLUIER WORDT OPGELICHT.

De schrijver Kunz Epplein werd door zware zorgen geplaagd, sindt 't ogenblik, waarop de vrolijke kapitein Riemleder als uit den grond verrezen, voor hem stond en hem z'n hand ten groet bood. Waarom ook moest deze Riemleder hier in Wiesensteig opduiken, hij, de enige, die van z'n lichtzinnig spel in „De blauwe Snoek, te Ulm wist, de enige, die getuige was geweest van z'n vertwijfeling over 't geleden verlies? En waarom kwam hij juist in dezen tijd, nu door den dollen terugkeer van den jager de oude geschiedenis opnieuw opgerakeld werd?

Kunz Epplein brak zich 't hoofd.... en werd ongerust. Echter één ding mocht hij niet verzuimen: hij moest den ouden kameraad in z'n huis aan z'n tafel nodigen; dat vorderde de beleefdheid en nog meer de vriendschap!

Om echter 'n alleenzijn met Riemleder te vermijden en om tegelijk voor afleidende conversatie-onderwerpen te zorgen, nodigde Epplein ook den predikant Simon Ziegler te gast, wiens onvermoeide tong niemand in z'n buurt tijd liet van de gebeurtenissen van den dag af te dwalen naar die uit 't verleden.

Riemleder nam de uitnodiging aan. Hij zag 't ruime huis, de behaaglijk en welingerichte kamer, de soliede eikenhouten meubels, 't blinkende tinnen gerij op den dis en op de schenktafel, menig kunstvol gevormd en zeldzaam pronkstuk, dat Amberg indertijd van z'n handelsreizen meegebracht had; 't fijne tafellinnen, de met kostbaren wijn gevulde kannen en bekers en de grote rij van smakelijke gerechten, die 'n patriciërshuis eer zouden hebben gedaan. Hij zag Judith, de statige trotse vrouw, stralend in nieuw echtelijk geluk, en die er 'n eer in stelde den gast passend te eren en hem de uren onder haar dak doorgebracht, aangenaam te maken.

't Was dus niet te verwonderen, dat Riemleder 'n vergelijking maakte tussen 't tegenwoordige ogenblik en dat andere te Ulm, enkele jaren geleden. De vraag echter, die hem op de lippen zweefde, kon hij niet stellen door den onophoudelijken woordenstroom van Simon Ziegler. Door den wijn verhit, vergat de predikant zichzelf in de heftigste uitdrukkingen tegen Rome en de Roomsen.

„De verwarring van Babel en de losbandigheid der zonen Kaïns worden in onze dagen en voor onze ogen nog overtroffen", declameerde hij luid en op predikenden toon.

„Niet alleen sluit graaf Ulrich zich dagelijks urenlang met dien Jezuïet op, zodat niemand anders hem meer te spreken kan krijgen, niet alleen weigert hij den veroordeelden moordenaar van onzen vromen evangelischen bloedgetuige Filip Amberg aan z'n gerechte straf over te leveren; neen, ook de heks Geertrui is uit de gevangenis bevrijd en doodziek, naar 't heet, in 't huis van Rieter gedragen. Hebt ge nog woorden voor zo'n vervloekt heidens gedrag?"

De gastheer haalde de schouders op:

„Wat zal men daarvan zeggen? De graaf is de heer".

„Dat zeg je altijd. Maar is hij dan 'n heer boven wien geen andere staat?"

„Boven 'n rijksgraaf staat in de Duitse landen, zoals u weet, slechts de keizer zelf".

„Dat bedoeld ik niet", zei de predikant toornig. „Spreek me liever helemaal niet van den keizer. Hij is 't, die den graaf, op verlangen van den gewelddadigen kardinaal van Augsburg, 't Kamergericht op den hals gejaagd heeft, zodat hij schrik gekregen heeft! Ja, als graaf Sebastiaan nog maar leefde! Die had ze allen 't hoofd geboden. Maar graaf Ulrich, die laat zich door elken wind draaien....

„Laat dan 'n wind waaien, die u gunstig is!"

„Hoe kan ik dat, nu onze genadige heer zelf niet meer naar me luistert? Sinds die Jezuïet den voet in 't slot gezet heeft, die — Canisius, krijg ik den graaf niet eens meer te zien — Als 'n vorst heeft men dien aanhanger van Rome, dien sluipenden vos, ontvangen, hem en zijn metgezel de schoonste kamers gegeven: dagelijks zit de graaf urenlang met hem samen, voor nieman anders dan voor dezen gezant van Belial is hij te spreken — Toch laat ik van m'n werk niet af! Alle vorsten, die het zuivere Evangelie belijden, zal ik te hulp roepen, dat ze deze Jebusiten, die met de hel 'n verbond hebben aangegaan en den graaf omstrikken, van hier wegdrijven en den dood van onzen getrouwen getuige Amberg wreken, die om wille van onze heilige zaak z'n bloed moest storten. Wie weet, of de Jezuïeten hier ook niet de hand in 't spel hadden en den jager tot den misdaad gehuurd hebben? Niet voor niets is hij met zo'n ongehoorde brutaliteit onder hun bescherming teruggekeerd'.

De Jood en het reisbiljet

In 1883 stierf te Dusseldorf een eerbiedwaardige religieus, Pater Caspar genaamd. Hij was een beroemd predikant; daarom leeft zijn gedachtenis nog in het geheugen van hen, die hem gekend hebben. Hoewel hij veel reisde als missionaris, droeg hij echter nooit geld bij zich. Vertrok hij voor een missie, dan gaf zijn overste hem bij zijn vertrek een reisbiljet, dat hij nodig had. Gebeurde het nu, dat de missionaris onderweg een ander biljet nodig had, dan riep hij de liefdadigheid van goede mensen in, en dat altijd met goed gevolg.

Eens toen hij zich naar een ver afgelegen stad begaf, waar hij een grote missie moest geven, kon Pater Caspar geen biljet voor zijn bestemming krijgen. Hij zag zich dus verplicht zich aan de goede zorgen van de goddelijke Voorzienigheid over te geven, die hem niet in de steek liet.

Een jood reisde met de Pater in dezelfde richting. Uit nieuwsgierigheid ging hij naar de Pater toe en begon met hem een gesprek.

De Pater vertelde hem dat hij nooit geld bij zich droeg, zelfs niet op reis, en dat de H. Antonius hem in tijd van nood een biljet door bemiddeling van liefdadige personen wist te overhandigen. Dat is toch een beetje te gek, zei de jood bij zich zelf. Die Pater houdt me voor de gek.

Pater Caspar, die wel in de gaten had waar de Jood over dacht, zei toen hij gelijk met hem uitstapte: „U schijnt het niet te geloven, mijnheer. Maar er is een eenvoudig middel om de waarheid van mijn woorden vast te stellen. Ik heb twintig minuten oponthoud. U kan wachten en zelf zien dat ik waarheid gesproken heb".

„Dat doe ik," zei de Israëliet, bijna zeker de missionaris te betrappen. De trein houdt stil; Pater Caspar steeg uit, gaat op een bank zitten en opent zijn brevier. De jood houdt de wacht, loopt heen en weer, en laat hem geen ogenblik alleen.

Spoedig waren vijf en twintig minuten verlopen, en niemand had tot nog toe aan het reisbiljet van de biddende missionaris gedacht.

„Pater," riep de jood triomfantelijk, „de tijd is voorbij; ik wist wel dat je bedrogen zoudt worden."

„Kalm aan," zei doodeenvoudig Pater Caspar, „we hebben geen haast. Het vertrek van de trein wordt pas voor de eerste maal rondgeroepen."

Voor de tweede maal wordt er geroepen in de wachtkamer, en onze pater doet net of hij er zich niet om bekommerde.

„Maar wil je dan niet met de trein vertrekken!" bromde de jood, die zich ongerust begon te maken.

„Wel natuurlijk, wil ik met deze trein vertrekken, en ik zal vertrekken ook."

„Maar als je zin hebt te wachten totdat de H. Antonius u iemand stuurt, zul je over veertien dagen nog hier staan."

„Wij zullen zien.".

De trein staat op vertrek.

De jood had niet weinig medelijden met de halstarrige Pater. Hij kon zich niet meer bedwingen en riep:

„Gij ziet wel, Vader, niemand vertoont zich om u uit uw verlegenheid te brengen".

„Indien gij zo goed wilt zijn mij uit de nood te helpen," antwoordde de Pater, „zou ik u zeer erkentelijk zijn".

De jood loopt naar het loket en keert buiten adem terug. In het bezit van zijn kaartje, stijgt P. Caspar de coupé in, en de trein gaat middelerwijl in beweging. Door gebaren en vreugde uitingen bedankte hij zijn weldoener, en riep hem met een glimlach van zege toe:

„Gij ziet wel dat de H. Antonius mij iemand gezonden heeft."

De jood stond verbaasd. Hij had niet eens gedacht, dat, door een biljet aan P. Caspar te verschaffen, hij zelf de waarheid van de woorden van de gelukkige beschermeling van de grote Wonderdoener ging bevestigen.

Wie weet raad ?

Boffen jullie even met die nieuwe Wit Gele oom. Hij gaf een cijferraadsel op en dat was zo makkelijk dat alle neven en nichten de spijker op de kop sloegen. En het was zo belangrijk dat ze dat deden, want er kwam een heel nuttige raad uit, die Tante ook wil laten lezen aan alle anderen die het raadsel niet oplosten: **„Zorg voor schone nagels".**

Dat is een goede raad en goede raad is duur! nog duurder dan het mooie boek dat na loting door Aurelio Martis gewonnen werd en dat Tante hem per post zal toezenden. Daarom hebben jullie eigenlijk allemaal gewonnen met de goede oplossing.

Onze nieuwe neef Roland is zeker welkom in ons hoekje. Je weet wel dat er veel makke schapen in een hok gaan en Tante zorgt er voor, dat haar neefjes en nichtjes alleen maar makke schapen zijn.

Hier volgt nu een nieuw cijferraadsel van onze oom:

1. wat een dove niet kan	**5 3 4 6 23**
2. iets wat men op Curaçao graag doet	**15 13 17 21 6 23**
3. deel van de voet	**9 22 6 17**
4. kleur	**4 2 3 15**
5. zelden goed	**12 19 13 20 9**
6. waar ieder mens op staat	**1 2 8 9 8 23**
7. hoofdstad van Oostenrijk	**13 10 17 16 14**
8. geen ja	**11 10 22 14**

Geheel bestaat uit 23 letters en bevat een goede raad.

Je moet je oplossingen voor 19 Februari opzenden en 25 cent aan postzegels voor het Wit Gele kruis insluiten. En wie vol spanning zit te wachten, dat is liefhebbende

Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Curaçao N.A.

Ruperts geheimzinnige paadje

1. Rupert en zijn vader hebben flink aangepakt om een dichtgegroeid hoekje van hun tuin weer netjes in orde te maken. Terwijl ze even staan uit te puffen ziet vader Beer er erg nadenkend uit. „Je moet weten", zegt hij, „dat deze plek me altijd een hoop moeite gegeven heeft. Het is een donkere, vochtige hoek en het is haast onmogelijk er iets fatsoenlijks van te maken. Toch zal het op een of andere manier moeten gebeuren. Heb jij niet een of ander plan?" „Ik kan er wel een krijgen, als ik maar flink nadenk," zegt Rupert lachend. „En als ik er een vind, gaan we het dan ook uitvoeren?" „Natuurlijk doen we dat", antwoordt vader Beer.

2. Na een tijdje vinden Rupert en zijn vader, dat ze genoeg hebben gedaan voor vandaag; ze zijn in hun schik met hun werk en drentelen samen naar huis. Daar staat moeder Beer hen op te wachten. „We hebben aan die vochtige hoek van de tuin gewerkt," zegt vader Beer, „en Rupert heeft beloofd, dat hij een goed plan uit zal denken om er wat beters van te maken." Moeder Beer neemt hen van hoofd tot voeten op. „En ik heb ook een goed idee zegt ze. „Hoe halen jullie het in je hoofd met zulke modderschoenen in huis te durven komen. Voort er mee en je maakt ze eerst onmiddellijk schoon."

3. 's-Avonds neemt Rupert een legpuzzle onder handen, maar het wil niet vlotten. Het probleem van de tuin spookt rusteloos door zijn hoofd. Maar plotseling springt hij overeind. „Luister eens, Pa," roept hij, „ik heb een idee. Het zal wel heel moeilijk zijn iets goeds in dat hoekje van de tuin te doen, als we niet eerst dat stuk van het pad daar verbeterd hebben. We kunnen toch niet elke keer met zulke modderschoenen thuiskomen? Wat zoul U er van denken als we er plavuizen op legden?" Vader Beer vindt dat blijkbaar een praktisch idee. „Dat is een goede opmerking," zegt hij. „We zullen morgenochtend eens zien, wat we er van maken kunnen".

4. De volgende morgen zijn vader en zoon al vroeg op de been om het modderige stuk van het pad te meten. Na hun ontbijt nemen ze de bus naar de dichtstbijzijnde stad en al gauw lopen ze te snuffelen op een terrein, waar allerlei stenen, keien, plavuizen en palen door elkaar liggen met hopen zand er tussen. Rupert loopt opgetogen met zijn vader mee die de nodige plavuizen uitzoekt; niet te zwaar en niet te dun en tenslotte koopt hij nog zand. „Dat moet genoeg zijn om jouw plan uit te voeren," zegt vader Beer. „En het zal ons voorlopig genoeg te doen geven."